12/03/2019

Το μυστήριο της ζωής

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η ζωή πάνω στη γη έλκει την καταγωγή της από τον ουρανό· η ζωή του ανθρώπου έλκει την καταγωγή της από τον Θεό. Τα ακρορρίζια της ζωής κάθε ανθρώπινου όντος και όλων των ανθρώπων μαζί είναι βυθισμένα στα άπειρα βάθη του ουρανού και στα πανάγια βάθη της Τρισηλίου Θεότητας. Το μυστήριο της ζωής, και του πιο μικρού και του πιο μεγάλου και του πιο απλού και του πιο σύνθετου όντος πάνω στη γη, στην ουσία του είναι άγιο, ουράνιο, έλλογο (Χριστοκεντρικό), τριαδικό. Ζώντας κάθε ζωντανό ον είναι συνεχώς σε σύνδεσμο με την πηγή της ζωής, κάθε ζωής —τον Θεό Λόγο. Αλλά σε κάθε ον, ανάλογα με τα μέτρα του, έχει δοθεί από τον Θεό το μέτρο της ζωής. Κάθε ον με το δικό του τρόπο βιώνει και αναπτύσσει τη λογικότητά του μαζί με την ύπαρξή του. Τα πιο σύνθετα όντα βιώνουν τη λογικότητά τους συνθετότερα και δραματικότερα, και τα συνθετότατα με τρόπο συνθετότατο. Αναμφίβολα το πιο σύνθετο ον πάνω στη γη είναι ο άνθρωπος, γι’ αυτό βιώνει τη ζωή του και πιο δραματικά. Και εάν με συνέπεια ο άνθρωπος

παρακολουθήσει τα αχνάρια του μυστηρίου της ζωής του, αυτή αναπόφευκτα τον έλκει στους υψηλότερους και επουράνιους κόσμους, στον Θεό και στα του Θεού. Γι’ αυτό με κανέναν τρόπο δεν είναι σε θέση ο άνθρωπος να ερμηνεύσει τη ζωή του και τη ζωή γενικά πάνω στη γη χωρίς τον Θεό και το Χριστό.

Όλο το μυστήριο, το άγιο μυστήριο της ανθρώπινης ζωής μας δεν έγκειται σε μας τους ανθρώπους αλλά στο Θεό και Κύριο των Ουρανών. Γι’ αυτό και ο Επουράνιος Θεός «ενηνθρώπησε» και φανερώθηκε στη γη ως Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, για να μας ερμηνεύσει το μυστήριο της ζωής και να μας διδάξει την υπέρτατη αλήθεια: ότι η ανθρώπινη ζωή από την αρχή ως το τέλος είναι όλη από τον Θεό, μέσα στον Θεό, προς τον Θεό, για τον Θεό. Το πιο ωραίο, πιο τέλειο και καταφανές πρότυπο ζωής είναι η ίδια η ζωή του Θεανθρώπου Χριστού. Η επίγεια ζωή Του είναι η αληθινή και καθολική ζωή, διότι σ’ αυτήν κάθε άνθρωπος μπορεί να βρει όλο το πλήρωμα, όλη την τελειότητα, όλη την αθανασία, όλη την αιωνιότητα της ζωής του, και δι’ Αυτού και εν Αυτώ όλη τη λογικότητα και λογική και θειότητα και δικαίωση και θέωση της ζωής του. Χωρίς τον Θεάνθρωπο Χριστό η ανθρώπινη ζωή παραμένει για πάντα ένα μυστήριο βασανισμένο, πονεμένο, λυπημένο και κάποτε φρικτό, ωμό, ανυπόφορο και κάποτε ανθρωποφάγο. Μόνο στο πρόσωπο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, η ανθρώπινη ζωή νικά κάθε θάνατο, κάθε θνητό και γεύεται την αιώνια χαρά και εδώ στη γη και εκεί στους ουρανούς.

Image not found or type unknown

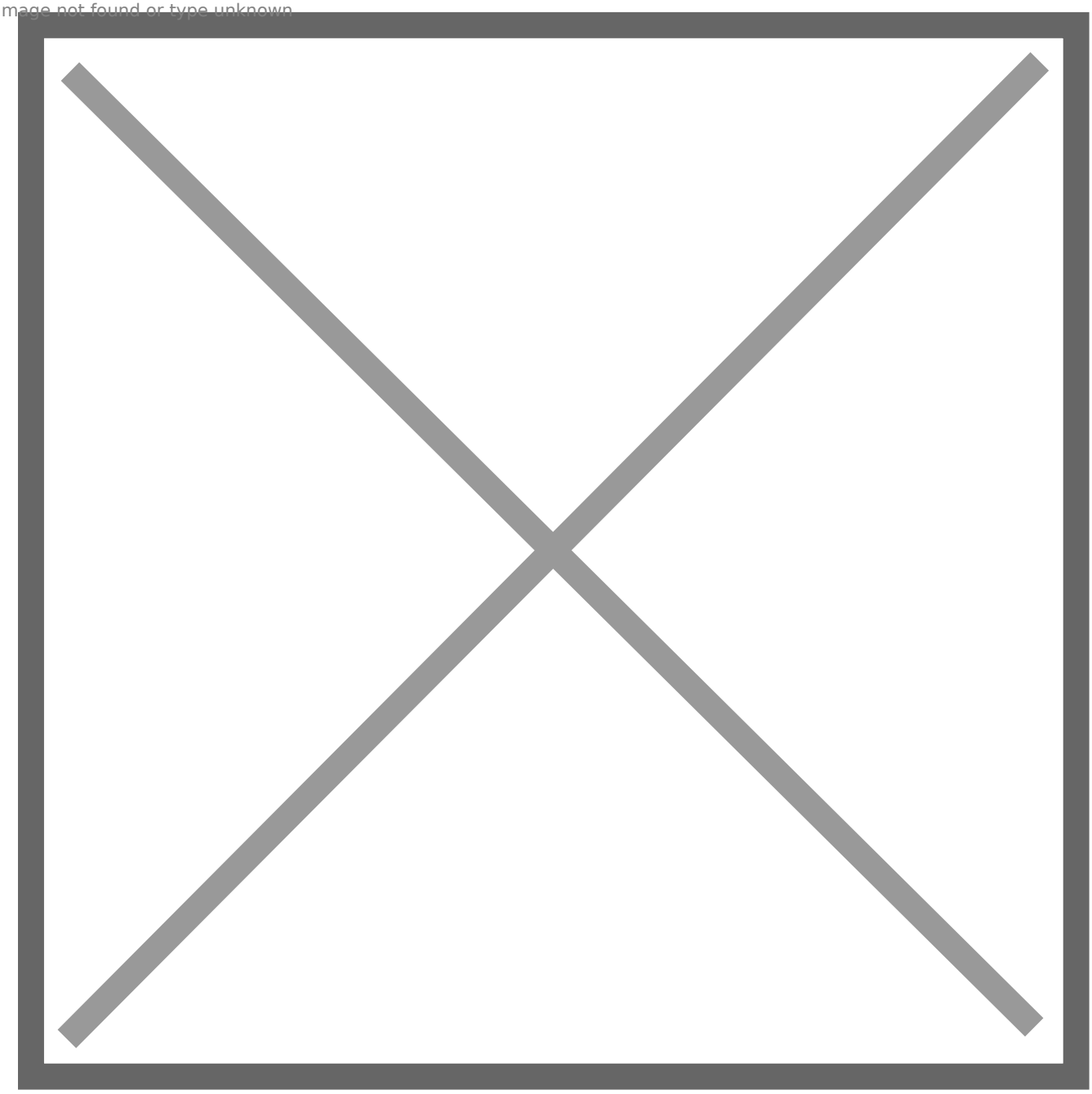

Πράγματι μόνο οι χριστιανοί γνωρίζουν πως πρέπει να ζουν σ’ αυτό τον κόσμο και σ’ όλους τους κόσμους, όπου ζει ανθρώπινη ύπαρξη. Το γνωρίζουν από τον Θεάνθρωπο, ο Οποίος όχι μόνο τους διδάσκει πως πρέπει να ζουν εν τω Θεώ, αλλά και τους περιζώνει με την εξ ύψους δύναμη, για να ζουν πράγματι εν Θεώ. Τη δύναμη αυτή τους τη δίνει με το Άγιο Πνεύμα μέσα στην Εκκλησία, διαμέσου των αγίων μυστηρίων και των αγίων αρετών. Έτσι ακατάπαυστα αυξάνουμε «την αύξησιν του Θεού» (Κολ. 2. 19), «μέχρι καταντήσωμεν εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού» (Εφ. 4. 13), δηλαδή ωσότου θεανθρωποποιηθούμε και γίνουμε θεάνθρωποι κατά Χάριν.

«Υμείς δε, αδελφοί, ουκ έστε εν σκότει, ίνα η ημέρα (Κυρίου) υμάς ως κλέπτης καταλάβη». Σεις έχετε το «φως της ζωής» που κανένα «σκότος» του κακού δεν μπορεί να καταλάβει, ούτε να σβήσει, εάν σεις συνεχώς το υποθάλπετε με την πίστη και την αγάπη και την προσευχή και τη νηστεία. Για μας τους χριστιανούς ο μόνος «αιφνίδιος όλεθρος» στον κόσμο είναι η αμαρτία. Διότι γνωρίζουμε ότι η αμαρτία είναι πράγματι το μόνο πράγμα «παρά φύσιν» και εναντίον της φύσεως σ' αυτό τον κόσμο του Θεού και γι' αυτό αποτελεί αιφνι¬διασμό για το θεοειδές ανθρώπινο ον, για τον άνθρωπο. Επίσης γνωρίζουμε ότι η αμαρτία στο σύνολό της είναι από το Σατανά και γι' αυτό και είναι ο μόνος αληθινός κίνδυνος για τον άνθρωπο σ' αυτό τον κόσμο και σ' όλους τους κόσμους. Εμείς από τον Κύριο, από το άγιο Ευαγγέλιό Του γνωρίζουμε, τί ο Θεός θέλει από μας και τί σχεδιάζει ο Σατανάς εναντίον μας: «ου γαρ αυτού τα νοήματα αγνοούμεν» (Β' Κορ. 2.11). Αλλά διά του Χριστού, ο Οποίος στο χώρο της 'Εκκλησίας Του μας έδωσε την πανοπλία Του με τα άγια μυστήρια και τις άγιες αρετές, κατανικούμε το Σατανά και «τας μεθοδείας αυτού» (πρβλ. Εφ. 6, 11-18).

Εμείς οι χριστιανοί όχι μόνον έχουμε το αληθινό Φως, αλλά είμαστε «υιοί φωτός», διότι έχουμε πνευματικά γεννηθεί από το μόνο Αληθινό Φως, τον Θεό και Κύριο Ιησού Χριστό (πρβλ. Ιω. 1. 9-13). Ναι, ο Αληθινός Θεός ταυτοχρόνως είναι και το Αληθινό Φως. Και αφότου ο Αληθινός Θεός επισκέφθηκε τον επίγειο κόσμο μας, έλαμψε σ' αυτόν τον κόσμο το Αληθινό Φως. Γι' αυτό λέει η Γραφή: «Το Φως το Αληθινόν ήδη φαίνει» (Α' Ιω. 2. 8). Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι το Αληθινό Φως, διότι ούτε τα σκότη του θανάτου, ούτε ο ζόφος του άδη μπόρεσαν να τον σκοτίσουν και να σβήσουν το Φως Του. Όλα τα άλλα αυτοαποκαλούμενα φώτα στην ανθρωπότητα είναι ψεύτικα, διότι καθένα σιγά-σιγά σβήνει, και αν όχι μόνο του, το σβήνει πάντως ο θάνατος. Γι' αυτό μόνο ο Κύριος Ιησούς Χριστός σ' όλο το γένος των ανθρώπων έχει δικαίωμα να πει για τον εαυτό Του: «Εγώ ειμι το Φως του κόσμου· ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήση εν τη σκοτία αλλ' έξει το φως της ζωής» (Ιω. 8. 12). Καθετί που δεν είναι ο Χριστός και δεν είναι από το Χριστό αποτελεί σκοτάδι για την ανθρωπότητα. Μόνο ακολουθώντας το Χριστό, ο Οποίος είναι το Φως του σύμπαντος κόσμου οι άνθρωποι γίνονται «υιοί φωτός» και μπορούν να γνωρίσουν τους δρόμους του κόσμου και να γνωρίσουν που πορεύεται αυτός ο κόσμος, σε ποιο τέλος και σε ποια τελείωση.

Η μόνη διέξοδος από τα ανθρώπινα σκοτάδια μας είναι η πίστη στο Αληθινό Φως, στο Θεάνθρωπο Χριστό και η ζωή σύμφωνα μ' αυτή την πίστη. Η πίστη στο Χριστό λοιπόν είναι η μόνη που αληθινά φωτίζει και αγιάζει. Σ' αυτήν υπάρχει ο αληθινός φωτισμός, ο μόνος και μοναδικός, διότι διαφωτίζει και ερμηνεύει όλους τους δρόμους της αθάνατης Αλήθειας και αθάνατης Δικαιοσύνης και αθάνατης Αγάπης

και οδηγεί από αυτούς τους δρόμους στην ουράνια βασιλεία, στη βασιλεία του Θεού. Γι’ αυτό ο αληθινά φωτισμένος είναι αυτός που ζει με την πίστη στο Χριστό. Διότι ζει με το αληθινό άσβηστο, ανέσπερο Φως, που μεταβάλλει τη νύχτα σε μέρα και το σκοτάδι σε φως.

(Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, Οδός Θεογνωσίας, εκδ. Γρηγόρη, Αθήνα 1985, σσ. 310-314)